

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	10.2.e
Telefoonnummer	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2019/92 Werkwijze n.a.v. HvJ EU arrest H. en R.
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Dublin
Relatie met	Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 april 2019 (C-582/17 en C-583/17)
Geldig vanaf	10-09-2019
Geldig tot en met	09-03-2022

1. Aanleiding

Het Europese Hof van Justitie (hierna: HvJEU) heeft in bovengenoemd arrest antwoord gegeven op prejudiciële vragen die door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn gesteld over de toepassing van de verantwoordelijkheidscriteria van hoofdstuk III van de Dublinverordening ((EU) nr. 604/2013 – hierna: Dublinverordening). De vragen hadden o.a. betrekking op welke lidstaat belast is met het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Middels dit informatiebericht wordt uiteengezet welke wijzigingen dit met zich meebrengt voor de medewerkers die zich bezighouden met de werksoort Dublin (spoor 1).

2. Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht biedt een nadere toelichting op de veranderde werkwijze in Dublinzaken waarop het arrest betrekking heeft en zal *niet* opgenomen worden in de Vc. Wel zijn er door JZ-ST bouwstenen beschikbaar gesteld die per direct gebruikt kunnen worden.

3. Inhoud/Toelichting

Het Hof bevestigt dat de tweede (of volgende) lidstaat op grond van artikel 20, lid 5, Dublinverordening om terugname moet verzoeken – met het oog op de verantwoordelijkheidsvaststelling door de *eerste* lidstaat – zonder zelf de Dublin-criteria (zoals neergelegd in artikel 9 Dublinverordening) te moeten toepassen. Uitgangspunt is dus dat slechts 1 lidstaat is belast met de verantwoordelijkheidsvaststelling en dat is de lidstaat waar het eerste verzoek om internationale bescherming is ingediend.

Dit is slechts anders, wanneer de vreemdeling informatie heeft verstrekt waaruit blijkt dat de tweede (of volgende) lidstaat ingevolgde de verantwoordelijkheidscriteria van hoofdstuk III moet worden beschouwd als de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Op grond van het beginsel van loyale samenwerking is die tweede (of volgende) lidstaat dan verplicht om zijn eigen verantwoordelijkheid te nemen.

4. Hoe te handelen

Als blijkt dat Nederland niet de lidstaat is waar het verzoek om internationale bescherming voor het *eerst* is ingediend, wordt de werkwijze als volgt:

De IND claimt de vreemdeling op de lidstaat waar het verzoek om internationale bescherming voor het *eerst* is ingediend, op grond van artikel 20 lid 5 van de Dublinverordening, indien

- het verzoek om internationale bescherming in Nederland is ingediend binnen drie maanden na het verzoek om internationale bescherming in de eerste lidstaat¹

-én de verantwoordelijkheid nog niet is vastgesteld in die lidstaat.

De huidige werkwijze waarin de claim in bovenstaande omstandigheden wordt gelegd op artikel 18, lid 1 (b, c en d) Dublinverordening, vervalt.

Als de IND, aan de hand van de criteria in hoofdstuk III van de Dublinverordening, heeft vastgesteld dat Nederland de verantwoordelijke lidstaat is, wordt afgezien van een claimverzoek. Schematisch ziet deze werkwijze er als volgt uit.

	Is de verantwoordelijkheid reeds vastgesteld?	
	NEE	JA
OVERNAME	Criteria Hoofdstuk III	Artikel 18, 1.a ²
TERUGNAME	Artikel 20, lid 5 ³	Artikel 18, 1.b ¹ , c ¹ of d

Is het verzoek in Nederland binnen drie maanden ⁴ na het eerste verzoek om internationale bescherming ingediend?		
↓	↓	
Ja	Nee→	Dan is er geen sprake van een art 20, lid 5 situatie en kan er 'gewoon' geclaimd worden o.g.v. artikel 18 Dublinverordening. ⁵
↓		
Heeft de eerste lidstaat de verantwoordelijkheid reeds vastgesteld? ⁶		
↓	↓	
Nee	Ja→	Dan is er geen sprake van een art 20, lid 5 situatie en kan er 'gewoon' geclaimd worden o.g.v. artikel 18 Dublinverordening ⁷ .
↓		
Moet Nederland op grond van de verantwoordelijkheidscriteria zelf worden beschouwd als de verantwoordelijke lidstaat?		
↓	↓	
Nee	Ja→	Dan kan geen geldig terugnameverzoek worden ingediend. Nederland dient zijn eigen verantwoordelijkheid te erkennen en het verzoek zelf in behandeling te nemen. ⁸
↓		
Er dient een terugnameverzoek te worden verzonden op grond van artikel 20, lid 5 Dublinverordening.		

1 Dit kan ook twee maanden zijn indien er sprake is van een treffer o.g.v. de Eurodacverordening wegens illegale inreis (zie artikel 21 lid 1 Dublinverordening).

2 Tenzij art. 7, lid 3 Dublinverordening van toepassing is.

3 Tenzij de betreffende lidstaat op grond van de verantwoordelijkheidscriteria zelf moet worden beschouwd als de verantwoordelijke lidstaat.

4 Dit kan ook twee maanden zijn indien er sprake is van een treffer o.g.v. de Eurodacverordening wegens illegale inreis (zie artikel 21 lid 1 Dublinverordening).

5 Let op artikel 7, derde lid Dublinverordening.

6 Indien er indicaties zijn dat de andere lidstaat de verantwoordelijkheid reeds had vastgesteld, is het mogelijk om een onderzoek op te starten o.g.v. artikel 34 van de Dublinverordening.

7 Tenzij de betreffende lidstaat op grond van de verantwoordelijkheidscriteria zelf moet worden beschouwd als de verantwoordelijke lidstaat.

8 Nederland stelt dan de andere lidstaat ervan op de hoogte dat Nederland de aanvraag in behandeling heeft genomen gelet op het arrest HenR zodat de eerste lidstaat weet dat zij niet verantwoordelijk zijn.

Uitsluitend in geval de Nederlandse claimtermijn dreigt te verstrijken, kan de IND twee claimverzoeken verzenden. De IND verzendt in dat geval, naast een artikel 20, lid 5 –claim naar de lidstaat van eerste asielverzoek, tevens een 18 lid 1a- claim⁹ naar de lidstaat die een visum heeft afgegeven en/of waar de vreemdeling het Dublingrondgebied illegaal is ingereisd.

Als er in de beslis- of beroepsfase een beroep wordt gedaan op een onjuiste toepassing van het arrest H. en R. en/of de noot van Battjes (JV 2019/91), kunnen de daarvoor beschikbaar gestelde bouwstenen worden gebruikt.

5. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met JZ-ST en unit Dublin.

⁹ Zie tevens uitspraak RVS van 24 augustus 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:2289). In deze uitspraak gaat het om situaties waarin de eerste lidstaat al wel een akkoord heeft van de lidstaat die o.g.v. overname (criteria hoofdstuk III) verantwoordelijk is voor de vreemdeling, maar de vreemdeling nog niet is overgedragen waardoor hij/ zij feitelijk nog geen asielverzoek heeft ondertekend in die eerste lidstaat. In deze situaties claimt Nederland o.g.v. artikel 18 lid 1a, gebruikmakend van het overnameformulier (en de daarbij behorende termijnen).